

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (1)

Bütün peygamberlerin temel amacı şirki kaldırmak, Tevhidi yerleştirmek. Kur'ân'da anlatılan peygamber kıssalarının (öykülerinin) temel amacı budur. Şimdi bu konu üzerinde örnekler görelim:

Kur'ân, peygamber kıssalarını ayrıntılara girmeden, öğüt vermek için anlatır. Bu peygamberler, âdetâ bir tek millet olan in-sanlığa Allah tarafından, birbiri ardınca gönderilmiş elçiler olarak gelirler ve birbirlerinin misyonlarını sürdürürler. Kur'ân'ın, peygamberlerin kıssalarını birbirine benzer tarzda sunuşundan, tarih boyunca insanların birbirine benzer davranışlar gösterdiği; insanların birbütün, peygamberlerinde aynı amacı, yani tevhîdi yerleştirmek üzere gelen elçiler oldukları anlaşılmaktadır.

Örnek olarak 7 Peygamber dizisinin sergilendiği Şu'arâ Sûresi'ndeki kıssa dizilerini gözden geçirelim:

10- Rabbin Mûsâ'ya seslendi: "O zâlim kavme git! 11- Fira-vun'un kavmine. Onlar (kötülüklerden) korunmayacaklar mı?" 12- (Mûsâ): "Rabbim, dedi, ben, onların beni yalanlayacaklarından korkuyorum. 13- Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor (tutukluk yapıyor), onun için Hârûn'a da elçilik ver. 14- Hem benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir günâh da var (onlardan bir adam öldürmüştüm); onların beni öldürmelerinden korkuyorum." 15- (Allâh): "Hayır, dedi, ikiniz de âyetlerimizle gidin, biz sizinle beraberiz, (aranızda geçecekleri) dinliyoruz. 16- Firavun'a giderek deyin ki: 'Biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz. 17- İsrâîloğullarını bizimle beraber gönder.'" 18- (Gittiler, Allâh'ın emrini duyurdular. Firavun) Dedi ki: "Biz seni, içimizden bir çocuk olarak yetiştirmedik mi? Ömründe nice yıllar aramızda kalmadın mı? 19- Ve sonunda o yaptığını da yaptın, sen nankörlerden birisin." 20- (Mûsâ): "Onu yaptığım zaman sapıklardan idim, dedi. 21- Sizden korkunca aranızdan kaçtım, sonra Rabbim bana hüküm (bilgi ve hikmet) verdi ve beni elçilerden yaptı. 22- O başıma kaktığın ni'met de İsrâîl oğullarını köle yapman(yüzünden)dir. (Onları köle diye kullanıp erkek çocuklarını kesmeseydin, senin eline düşmezdim)" 23- Firavun dedi ki: "(Ey Mûsâ) Âlemlerin Rabbi nedir?" 24- (Mûsâ): "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir. Eğer gerçekten inanan kimseler iseniz (bunu anlarsınız)." dedi. 25- (Firavun) Çevresinde bulunanlara: "İşitiyor musunuz?" dedi. 26- (Mûsâ): "O sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir" dedi. 27- (Firavun): "Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir" dedi. 28- (Mûsâ): "Eğer düşünürseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasında bulunanların da Rabbidir" dedi. 29- (Firavun: Ey Mûsâ): "Andolsun ki benden başka tanrı edinirsen, seni mutlaka zindana atılanlardan yapacağım" dedi. 30- (Mûsâ, peki): "Sana (doğruluğumu) kanıtlayan apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" dedi. 31- (Firavun): "Eğer doğrulardansan onu getir (bakalım)," dedi. 32- (Mûsâ), asâsını attı, bir de (baktılar ki) o apaçık

bir ejderha! 33- Elini (koltuğunun altından) çıkardı; o da, bakanlara parıl parıl parlayan bir şey oluverdi.

(devamı yarın..)